

Eylül İşte Nam I Diğer Hüzün

– Atilla Aktin · 25 Aralık 2010

Eylül... Fersude sonbaharların giriş kapısı... İlk yaz rüzgârından alınmış bir hızla savrulan düşüncelerin, hoyrat hayallerin ve avare zamanların yorgunluğu, kırgınlığı, pejmürdeliği içinde yeniden derlenip toparlanması gereken hayatın rengi... Ve yeniden başlamanın yorgun ritmini hatırlatan yağmurlar... Bölük pörçük hatıralar, kırık dökük sevinçler... Şiir kılığında gelen acı...

Eylül işte; nâm-ı diğer, hüzün...

Eylül... Her şair için ayrı bir Leyla; kurşunî gelinlikler giyinip de gelen... Dilemmaların çıldırtıcı sükunu bir yanda; ve bir yanda sislerin ve buğuların ardından sökün edip yürümüş sancuların ilhamı... Katar katar uzaklaşan kuşların kanatlarına yüklenen son arzular kadar umutsuz ve beklenesi...

Eylül işte; nâm-ı diğer, pişmanlık...

Bilmiyorum,
siz bu yazıyı okurken yağmur yağıyor olacak mı?.. Belki yapraklar savruluyordur şimdi bulunduğunuz şehirde; belki sular kararıyordur yavaş yavaş... Altın kızılı bir gurubun soyunmuş dalında çift kumruları seyrediyorsunuz belki de... Bir sanatoryum bahçesinde gezinen uzun saçlı, zayıf ve genç iki kaderdaştır belki ikindiler ve yağmurlar... Belki sizin kentin huzurludur akşamları, belki de alaca düşmüş gecenin bir yüzünde siyah tırnaklarını ruhunuza geçirmeye çalışan ifritler dolaşır...

Eylül işte; nâm-ı diğer melal...

Tenha
yollar, aşınmış günler, hayata dar gelen arzular ve kanadı kırık kuşlar... Tabiatın birden uyanıp gerçeği gören yüzü... Kıymeti bilinmeyen lezzetin çamurlara bulaşmış sarı bir acılık tarafından

istilasına karşı şaşkınlık... Acıların beyhude, sevinçlerin zavallı,
mutlulukların fanî olduğunu anlamanın dehşeti...

Eylül işte; nâm-ı diğer, ölümün rengi...

Eylül...

Yaşanmamış mevsimlerin en gerçeği... Uçuk benizli koşuşturmacalar,
yeniden kurulan defter-kitap pazarı... Eski okul çantasına kalem yerine
ancak gözyaşını koyarak okula giden minik adımlar... Yoksul mahallelerde
gitgide çamurlanacak karanlık sokaklar... Camlara mihlanıp 70 yıllık
muhteşem bir sükût ile yolları seyreden kırçıl hatıralar... Ciğer
paresini okula eksik kitapla gönderen annenin yüreğindeki çizik... Para
etse canını da verir ama...

Eylül işte; nâm-ı diğer, acının mührü...

İskender PALA